

Răsăritul nostru

UNICUL ORGAN PEDAGOGIC AL SURDO-MUȚILOR DIN ȚARĂ

Director: V. DIMITRIU-LEORDA || Redacția și Ad-ția: Cal. 13 Septembrie No. 8 București 6

Cum au innăvălit Ungurii și Bulgarii în Europa, aceștia care urlă disperată cerând revizuirea și spunând că pământul lor l-au cucerit noi, când pământul lor de origine este Asia.

Un om de bine...

Societatea sportivă a surdo-mușilor din România, găsim bunăvoință în d. Eug. Cusin, de a primi să fie președintele de onoare, exprimă pe această cale vii mulțumiri Omului de bine, care este d. Cusin, simțindu-se extrem de măgulită și cu îndoit curaj la munca viitoare de educare a tinerilor surdo-muși.

Cu sprijinul neprecupețit al d-sale suntem siguri că vom izbuti să facem din această societate un organism de educație fizică și morală, care să corespundă principiilor psihologiei și pedagogiei moderne, adu-

când un folos enorm pentru categoria tinerilor lipsiți de auz și dând totodată exemplul și celorlalte societăți atât în succesul nostru, cât și în disciplina ce vom păstra.

Mulțumind d-lui Eugen Cusin cu toată recunoștința noastră, îi strigăm: „Bine ați venit în mijlocul nostru”, făgăduindu-i ascultarea și dragostea noastră neprecupețită în activitatea ce vom depune pentru dezvoltarea sporturilor.

SOC. SPORTIVA
A SURDO-MUȚILOR

Instrucția premilitară

Învățământul premilitar, care după titlu se definește singur, nici n'a început bine și a început să se observe roadele lui. Pe lângă cunoștințele militare ce le capătă tinerii în acest stadiu (18—20 ani), acest învățământ va avea efecte, din câte se vede de acum și asupra educației morale a tineretului.

Observăm că tinerii ce urmează aceste cursuri devin mai disciplinați în societate și mai respectuoși față de mai mari, lucru ce lipsește și este atât de necesar azi.

Dacă acest învățământ este atât de folositor, întrebăm pe d. ministru al Armatei, de ce a exclus pe surdo-muși și nu-i primește și pe ei la aceste cursuri? Sunt atâția tineri surdo-muși, desvotați și sănătoși truște, mai bine chiar decât mulți normali, care ar putea și ei face acest învățământ.

Poate că se îndoiește, dacă sunt surdo-muși nu vor putea urma aceste cursuri?

Dar știm că în Italia și alte state, surdo-mușii fac stagiul militar și au dat dovadă de buni ostași.

Dacă ar fi chemați și surdo-mușii la cursurile premilitare, credem că Ministerul Armatei nu va pierde nimic, din contra va da o educație și lor, cum să fie disciplinați și cum să se poarte cu mai marii lor.

La mișcările corporale și cu arma, sigur surdo-mușii nu aud comanda, dar au altă calitate, instinctul spontan, care-i conduce și execută la fel cu normalii. Nu există surdo-muș, care să nu fi învățat să danseze

și să joace hore, fără să audă muzica.

El execută din instinctul ritmului și simțul văzului, exact ca ceilalți, ba încă mai bine. Surdo-mușii dansează mult mai ușor decât normalii.

Dacă sunt în stare să execute dansurile, desigur că vor putea executa și exercițiile militare stabilite în program.

Cât privește partea teore-

tică, și aceasta o pot înțelege știutorii de carte, fiindcă aceștia învață după metoda labială, a înțelegerii pe buze, și privind la profesor, sigur că îl vor înțelege.

Repetăm dar rugămintează noastră și rugăm pe d. ministru al Armatei să dea ordin să fie chemați și surdo-mușii între 18—20, făcând cu aceasta un bine și surdo-mușilor și țării.

Surdo-mușii și Eugenia

propagată de savantul dr. G. Marinescu

Interesantul articol: „Ce este Eugenia”, publicat în „Universul” de Sâmbătă 16 Februarie a.c., mi-a pus întrebarea, dacă scopul nobil, care-l urmărește societatea de Eugenie, nu este mai întâi pentru surdo-muși.

Eugenia este într'adevăr știința care se ocupă cu procrearea oamenilor sănătoși, fără defecte fizice și psihice. În această știință găsim toate cunoștințele indicatoare pentru oamenii capabili și incapabili a da naștere la copii sănătoși.

Folosul indiscutabil al acestei științe, bine înțeles a pus în mișcare toate Statele, și între ele și poporul român în frunte cu doctorul savant G. Marinescu, care face un apel călduros la toți cetățenii români să-i dea concursul, căci această faptă este o supremă datorie ce o avem către țară.

Intr'un cuvânt, o țară cu cetățeni sănătoși la trup și la minte, desigur, că va da-nui și va putea face progre-

se. Se va ușura tot odată, prin sterilizarea incapabililor, procrearea oamenilor anormali și bolnavi, și bine înțeles că atunci se vor desființa și sanatoriile și spitalele acestora, în locul cărora se vor face edificii de alt folos.

Intrucât pe surdo-muși îi privește cei dintâi Eugenia, având nevoie de cercetare și examinare în această direcție, și cunoscând bunăvoința d-lui dr. G. Marinescu, cu care se oferă pentru binele social, îl rugăm să se coboare și în rândurile noastre, să ne ia sub oblăduita sa atenție, să ne bucurăm și noi de îngrijirea unui doctor savant de talia d-sale.

Avem întemeiată soc. surdo-mușilor, unde noi îl așteptăm în fiecare zi, să vie între noi să ne dea sfaturi igienice și medicale, pentru a curma în viitor proporția surdo-mușilor.

V. D. Leorda

VIOLETELE

Primăvara, cântată în toate timpurile de poeți, iată a sosit. Acum natura se schimbă complet, redeșteptând și chemând la viață tot ce are suflare pe pământ.

Dintre toate creațiunile naturii, putem spune că plantele sunt acelea care iau parte mai activă la schimbarea anotimpului primăverii. Acestea încetând a mai funcționa, în timpul iernei, acum — la sărutul dragăstos al soarelui — se redeșteaptă din amotire și pornesc la viață nouă, ca și când s'ar fi renăscut din nou.

Dar nu mai puțin iau parte la primenirea naturii și

animalele. În special cele hibernante, care încetează de a mai activa în timpul iernei. Odată cu venirea primăverii, pentru acestea viața devine în totul nouă.

Omul, numărât și el printre creațiunile naturii, dacă a fost ursit să ducă viața continuu activă, fără întrerupere pentru odihnă lungă, cum se petrece de exemplu cu plantele și unele ființe, are în schimb alte daruri, care nu-l lasă indiferent la rotirea timpului.

Iată de pildă, oricât de indiferenți am fi, simțim în

noi acum ceva, care ne arată că se petrece în noi o schimbare. Mai ales acei cu fire sentimentală, se văd cuprinși de doruri nedesluite și capricioase. Au svăneli neașteptate de inimi și multe alte semne, care le destăinuiesc că se întâmplă o schimbare în văzduh.

Pe lângă aceasta, darul cu care ne-a inzestrat natura, să complectăm veselia prin înțelegerea frumosului, ne face să luăm parte cei dintâi la ospățul primăverii.

Acum soarele începe să dea lumina strălucitoare și caldă ce ne înveselește. Covoarele verzi cu care se îmbracă pământul ne bucură. Iar florile, cei mai dragi și mai doriți prieteni, care apar și ele, ne îmbie la viață.

Cine nu simte bucurie când vede acum prima floare a primăverii, violeta? Această florică de culoare violetă uniformă, modestă, când o vedem venind umilită, să ne vestească sosirea primăverii, ne umple sufletul de veselie. Vezi pe țărani că nu rămân indiferenți față de ele. Se apleacă, le culeg, le miroase și le face bucheturi pentru a le așeza în casă. Iar la orașe: când s'au

ivit în coșuri la colțurile străzilor vedem cum ne îmbie flororesele să le cumpărăm.

În treacăt, la prima vedere ai crede că nu sunt nimic. Ce e mai mult decât o floare simplă? Mulți judecând în grabă socotesc că sunt un fleac. Se face și cu acestea comerț, cum se face cu multe nimicuri.

Dar dacă am reflecta numai puțin asupra violetei! Atunci am vedea că această floare spune mai mult chiar decât toate divagările poetilor. Culoarea ei pare simplă, dar e neobișnuită, e unică și de ne imitat. Din aspectul uniform ce-l capătă natura după topirea zăpezii, apariția ei, desprinde puternic, impresionând pe oricine.

Apoi, când stăm de vorbă cu violetele! Câte și câte spun ele sufletului!

Fiindcă violete sunt primele flori care redeșteaptă în inimi simțiri uitate. Ele fac să ne readucem aminte de clipele de bucurie, petrecute în copilărie. Ne aduc aminte de tinerețe, de iubire, când sufletul s'a oprit la marginea de câmpii. Și tot ele ne provoacă dorinți și ne îndeamnă la viață.

Vedem trecând pe stradă

un funcționar. Obosit de munca dela birou, el pare trist și abătut. Cine știe ce grijă îl apasă.

Când ajunge în dreptul unei flororese se oprește. Se apleacă, cumpără un buchet de violete. Deodată fața lui s'a înveselit. Rupe o floare și o așează la botonieră. În acest timp își aduce aminte de o întâmplare plăcută care i-a revenit în minte și l-a înveselit, când a așezat acest semn al tinereții în dreptul inimii!

Pornește spre casă cu buchetul în mână. De sigur, îl va da soției, dacă este căsătorit, căreia îi va face plăcere, când amândouări le va reveni în minte florile duioase și fugare din viața lor. S'au dacă îl dă mamei, îmbătrânită de ani și griji, îi va produce mângâiere. La frate sau soră, va fi semnul cel mai dulce de iubire frățească, îmbrățișându-se și tresărind amândoi în același sentiment. Dacă le va da cuiva bolnav vor fi speranța însănătoșirii.

În toate ocaziile, violetele produc bucurie, fiindcă ele deschid aspirații la viață fericită, sunt florile de primăvară prin care totul reinvie și este chemat la viață.

C. P.

Informațiuni

Uniunea Națională a soc. de ajutorare a surdo-mușilor din Franța, a anunțat că va ține în acest an la Lille, în zilele de 8, 9 și 10 Iunie, un interesant congres urmat de un program distractiv.

Este necesar de menționat pentru surdo-mușii din România faptul, că pe când la noi nu vor să se înscrie cel puțin în Societatea surdo-mușilor, dar să mai facă alte asociații de susținere a celor nevoiași, în Franța sunt atâtea societăți de caritate pentru surdo-muși.

Uniunea de mai sus anunță, o recepție, un banchet și o serată cinematografică, ceace însoamnă că sunt bine organizate.

Marele institut al surdo-mușilor Bercheu St. Agathe, care urma să fie transferat, în urma unui consiliu ce s'a ținut la Bruxelles, a rămas pe loc.

La 30 Noiembrie 1955, d. G. E. Pretzini, președintele Federației surdo-mușilor din Italia s'a prezentat Ministrului Educației Naționale, cerându-i unele revendicări pentru școala surdo-mușilor.

Delegația a insistat mai mult la inspectarea și controlul școlilor surdo-mușilor. S'a cerut aplicarea integrală pentru acestea și creșterea dlaserelor de învățământ superioare, după cum am cerut și noi școlii superioare într'un articol din numărul precedent.

În același timp la Paris, o delegație a Feder. Surdo-Mușilor din Franța a fost primită de Ministrul educației naționale, care să ia cunoștință de revendicările analoge și mai ales pentru transferarea școlilor surdo-mușilor dela Minist. Sănătății la cel al Educației.

Tot odată surdo-mușii din Belgia, anunțau expoziția internațională ce se va deschide la Bruxelles.

La noi nu vedem nici un proiect de manifestare a lumii tăcute.

De ce? Din cauza crizei? Dar această criză bântue în toată lumea și din câte observăm, lumea tăcută din alte țări se manifestă. S'au suferim de boala indolenței?

Ziarul francez „La Gazette des Sourds-Muets” anunță că o doamnă de origină franceză a fost decorată cu medalia „Asistenței publice”.

Această doamnă are 86 de ani dintre care, 66 i'a sacrificat numai pentru ajutorul și binefacerile pentru surdo-muși. Este directoarea unui institut de surdo-muși.

Pe când să vedem și la noi oameni măriminoși sacrificându-se pentru fapte frumoase ca această doamnă?

Tot „La Gazette des Sourds-Muets” anunță că în luna Noiembrie 1955, Asociația surdo-mușilor din Marsilia va sărbători a 40-a aniversare dela fondare.

Se prevede că această aniversare va lua înfățișarea unei mari serbări, fiindcă s'a început lua măsuri de pregătire de pe acum. Cu această ocazie numeroși surdo-muși se vor întâlni la această serbare.

Menționăm cu deosebită atenție asupra unui fapt ce stă afișat în gara cea mare della Amsterdam.

Pe peronul gării se află o placardă mare pe care stau scrise: „Persoanele surdo-mute sunt informate că pentru ori ce dorință să se adreseze biroului special care se află în gară. Aci găsim persoane speciale pentru a da lămuriri și a conduce pe surdo-muși la ghișee și trenuri”.

Întrebăm ce fel de limbă vorbesc persoanele speciale de la birouri să facă pe surdo-muși să înțeleagă?

La New-York sunt 200.000 de copii care frecventează 165 de școli.

Făcându-li-se un amănunțit control medical, s'a constatat că dintre acestea 15000 sunt surzi de-abinelea, iar alții 26.000, prezintă simptome de surzenie.

În acest oraș, unde școala se găsește sub un riguros control se află atâția, ce trebuie să fie în alte State. De sigur că proporția surzilor trebuie să fie în toate părțile aceiași. De ce atunci să nu fim mai cu atenție la surzi și ceilalți anormali?

INFORMAȚII SPORTIVE

Mica Simone, care n'are de cât 15 ani, surdo-muta, are să fie una dintre cele mai mari, mai fine și grațioasă șampioană a natației. Ea dă dovadă de acest talent încă de pe acum la marele club feminin de natație.

Isvorașul

Inregistrăm această revistă cu titlul de mai sus, condusă de inimosul și vrednicul preot român Gh. Dumitrescu-Bistrița, aducându-i pe această cale simpatia noastră sinceră și devotată pentru munca sa în afirmarea cântecului românesc.

Noi care nu auzim melodia cântecului frumos, știm să apreciem mai bine folosul mare ce-l aduce muzica, cu atât ma mult aceea, care face să bată inimile pentru cauza națională.

„Isvorașul” tocmai această misiune îndeplinește, răspândind în toate colțurile țării cântecurile românești, lărgind sfera muzicii noastre frumoase și înflăcărand inimile la avânt înainte spre cucerirea definitivă a unității naționale cu specificul frumos în viitor

Turneul de tenis internațional al surdo-mușilor va avea loc anul acesta în luna Mai la Bruxelles. Mulți francezi vor participa la aceste concursuri.

Se anunță că la 8 și 9 Iunie a. c., se va da un math internațional de foot-ball, între Anglia și Belgia. Este prima dată când surdo-mușii belgini iau parte la sporturile foot-ballului cu englezii.

Cercul sportiv al Soc. surdo-mușilor din România va triumfa în curând în exercițiul sporturilor, datorită marelui om de bine, d. Eug. Cusin, care a binevoit să ia președenția de onoare și să ajute materialmente pe surdo-muși, dându-le posibilitate să formeze pentru acest cerc un fond cu care să poată face față nevoilor.

între celelalte popoare.

Dar părintele Dumitrescu-Bistrița mai face pe lângă această faptă mare patriotică și o mare faptă cu caracter industrial, încurajând tiparul românesc.

D-sa și-a înghebat o tipografie la Bistrița în care lucrează copii de țărani, dând astfel posibilitatea țăranilor să cunoască tiparul și mulți să-și câștige hrana din ocupația ce o au în tipografie.

Suntem informați că de 14 ani de când apare „Isvorașul” n'a primit nici un leu dela Stat, drept subvenție de ajutorare. E regretabil aceasta, mai ales când știm că se dau sume pentru alte publicații, care răspândesc obrava în societate și nu se ajută asemenea acte pur patriotice și culturale.

Ce sunt vinovați ?

Mergeam pe strada Dumbrava Roșie, recunoscută a bogătașilor, după înfățișarea monumentală a vilelor. Cred că e una din străzile cele mai artistice din întreg Bucureștiul. La porțile de fier ale unui palat ce dau aspectul unui impozant frontispiciu, văz o pereche, un băeșă și o fetiță, îmbrăcați în zdrențe și sgribuliți de frig. Când ajung în dreptul colțului casei și privesc în curte, observ și înăuntru alți doi copii, tot o pereche. Acestea erau elegant îmbrăcați, cu cismulițe în picioare și căciulițe de astrahan.

Priveliștea bruscă m'a impresionat atât încât am rămas, deodată pe loc și fără să vreau am ascultat la ei discuția.

Era într'adevăr un tablou interesant de făcut comparații și deosebiri, numai din înfățișare, dar să mai fi ascultat și la discuția dintre ei.

Cele ce vorbeau, cred că înțelegea oricine. Cei doi copii sdrențuiți cereau de milă pentru săturarea trupului lor gol și flămând și al mamei lor, pe care o lăseseră acasă în frig pe bolnavă.

Rugămintea lor și înfăși-

șarea n'a impresionat de loc pe ceilalți, că îi vedem interesându-se mai mult de omul de zăpadă, care voiau să-l facă, decât de acești nenorociți.

Au rămas cei doi copii multă vreme schincind și rugându-se, dar inimile de piatră ale celor din înăuntru nu s'au înduplecat, iam văzut și eu cum s'au depărtat pribegind la alte porți după un codru de pâine și un vreasă și încălzească osicioarele înghețate.

Când m'am depărtat de ei am rămas adânc afectat de cele văzute.

M'am întrebat :

Ce sunt vinovați acești copii de înfrunță mizeriile și nenorocirea încă de mici când nepuțința lor, chema pe alții într'ajutor? De unde disproporția asta, și cum vor putea acestea ajunge mari, când nu se pot bucura și ei, ca ceilalți de protecția și îngrijirea celor mari? Dacă nenorocirea i-a adus pe pământ și împrejurări fatale, atunci duce em em c m em c mves sunt nevoiți să suferă de mici chinul și sancțiunea morții, înainte de a se vedea putincioși, vrednici de aceasta.

Gândiți-vă la toți copiii, căci niciunul nu e vinovat de venirea sa pe pământ, toți sunt egali în drepturi până ajung mari și ajutați-i pe toți să crească cuminiți și sănătoși la fel ca pe copii voștri.

Învățați-vă copiii să fie miloși de mici și iubitori de aproapele, căci numai așa vor crește în adevărata credință a vieții celei adevărate.

Educația simțului respectului față de mai mari la tinerii surdo-muși

Să nu creadă cineva că exagerăm când spunem că surdo-mușii, care n'au făcut școala, sunt complet lipsiți de respect față de mai mari lor. Această am constat-o în diferite împrejurări, din contactul zilnic ce-l am cu tinerii surdo-muși.

Fiindcă surdo-mușii needucați, sunt departe de societate, deși trăesc și ei între oameni, contactul cu acestea nu poate contribui cu nimic la educație în nici un fel. Ei văd exemplul numai pe cele rele și le pun imediat în practică. La însușirea acestora mai contribuie și instinctele rele, cu care știm că se naște fiecare om, pe când cele bune, știm că și le formează prin educație în vârsta copilăriei.

Am putea spune dar că surdo-mutul needucat — lăsat în voia soartei — în mijlocul societății, unde are ocazia să vadă multe lucruri rele, devine prototipul omului destrăbălat în toată puterea cuvântului. Omul acesta fiindcă n'a fost îngrijit anume, îndrumat pe adevărata cale a moralității.—la care nici societatea în mod ocazional n'a putut contribui la cizelarea sa, lipsind-i auzul, pentru a percepe legile de conducere în viață, rămâne cum s'a născut, favorizând și dezvoltând în suflet numai instinctele rele.

Și e știut de toți ca prin abuzul de viață bestială, în contact cu lumea nesănătoasă,

prea repede contractează fel de fel de boale, care drept consecințe îl duc și la mai necugetate fapte și imoralități criminale.

Este dar școala necesară la educarea surdo-mușilor pentru că aceștia când ajung mari să nu devie periculoși societății. După cum pentru normali, educația prezintă cea dintâi condiție de îndeplinit, surdo-mutul cu atât mai mult trebuie s'o facă, căci peced normalul are avantajul, găsind multe lucruri și în societate, celalalt nu poate căpăta cunoștințe și nu se poate pune decât numai prin școală.

Am urmărit surdo-muși dintre cei ce au școală și aceia care n'au învățat. Este o deosebire între acestea cât între cer și pământ. Nu din punctul de vedere al cunoștințelor ce le au acei cu carte ci a moralității. Pe când știutori de carte știu să se poarte cu persoanele cu care au legături, ceilalți sunt insuportabili, capabili de a jigni și a face răul oricând.

Apelez din nou la Ministerul Instruc. și repet în insistența mea. Faceți d-le Ministrule școlii mai multe pentru surdo-muși și îngrijiți-vă mai cu atenție asupra acestora. Așa veți îndeplini într'adevăr sarcina D-vo și veți avea satisfacția când veți vedea societatea ridicându-se la oaltă la același nivel în civilizație.

D. V. Leorda

Oameni folositori

Nu știn cum se face că în Rusia Sovietică, blestemată de toți pentru adoptarea comunismului, s'a întâmplat ca în anii dela război încoace să aibă oamenii cei mai mulți descoperitori și inventatori.

Astfel am citit de curând în ziarul sovietic o interesantă încercare a medicului Bag, la care a avut mult succes în legătură cu recăpătarea vederii.

Un orb anume Pakonen, rămas fără vedere la vârsta de 23 ani, după ce a trăit în întuneric timp de 22 ani, a plâns de bucurie când doctorul Bag a reușit să-i redea vederea.

Se spune că atunci când doctorul i-a luat bandajele

dela ochi pacientul ar fi strigat cât a putut de bucurie : „Doctore ! Văd, Doctore ! Văd lumea cum merge pe stradă”.

Vă închipuiți ce fericire trebuie să fie acum pe acest om, care înainte după mai multe încercări se convinsese că vindecarea sa va fi imposibilă și va rămâne toată viața în întuneric. Doctorul Bag va fi întotdeauna pentru el cel mai mare Dumnezeu, iar recunoștința sa niciodată nu va putea să o dovedească pe deplin.

Acei ce vor să-și câștige simpatia și recunoștința lumii să facă fapte bine făcătoare ca doctorul Bag, căci sunt lucruri de realizat pentru nevoiași !

Imoralitate

Dela un timp suntem asaltați la redacție de proteste împotriva unor surdo-muși, care se dedau la un sistem de a cerși cu adevărat revoltător.

În loc să-și ceară obolul la bunavoiața celor auși în mod respectos, le înmână fel de fel de fițiuri cu desemene imorale crezând că astfel vor putea cuceri mai cu ușurință inimile și-i vor îndupleca pentru ai ajuta.

Acest fel de cerșeală, dăunează nu numai pentru anormali, care prin judecata lor ușoră cred că viața consta în asemenea lucruri, dar contribuie și la desfrânarea întregului tineret ce studiază asemenea tablouri cu multă atenție, de multe ori chiar interesându-se să le cumperă, numai pentru aș provoca simfuriile și a se deda la fapte inorale.

Cerem Poliției să controleze și să interzică această cerșetorie imorală sub amenințarea cu pedeapsă, când va mai dovedi surdo-muși că răspundesc foi din acestea.

Atragem totodată atenția Onor Minist. de Interne că la Constanța se cuibăresc surdo-muși, care se dedau la fel de fel de imoralități. Ar fi bine să li se facă un control și să fie ținuți sub supraveghere.

Totodată, Poliția școlară care s'a instituit de curând, și în sarcina căreia cade acest control, să ia sub supravegherea sa și societatea surdo-mușilor să vegheze asupra lor și să-i îndrumeze pe calea de corectitudine și viață socială.

Citiți

și răspândiți ziarul

„Răsăritul nostru”